

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2231/2024
05.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд – Огранак Електродистрибуција Ниш, против туженог-противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 8302/21 од 27.10.2023. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 8302/21 од 27.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 8302/21 од 27.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1753/19 од 23.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да уклони све постављене препреке око објекта трафостанице 10/0.4 КВ "Ћеле кула III" која се налази у Нишу у ул. ..., на кат.парцели бр. ..., површине од 49м2, по ЛН бр. .. КО Ниш-Ћеле Кула, у виду постављене металне оградe, бодљикаве жице, набацаног грађа, као и сваке друге препреке коју је поставио, те да на тај начин обезбеди и омогући тужиоцу несметан прелазак преко земљишта које се налази на предметној кат.парцели, на којој тужени има уписано право својине, ради приступа-трафостанице, као основном средству у власништву тужиоца, у циљу несметаног извођења неопходних електрорадова на одржавању предметне трафостанице, контроли њене исправности, уређаја, постројења и опреме, затим ради извођења и других радова, као и употребу предметног земљишта на којем се изводе наведени радови док ти радови трају, што уколико не учини уклањање свих наведених и сличних препрека ће учинити тужилац о трошку туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да се убудуће уздржи од истог или било каквог другог онемогућавања и сметања тужиоца у преласку преко земљишта на кат.парцели бр. .. у КО Ниш-Ћеле Кула ради приступа трафостанице 10/0.4 Кв "Ћеле Кула III" која се налази у Нишу, у Ул. ..., у циљу несметаног извршења електро и свих других радова, ближе описаних у претходном ставу, кад год то службена лица тужиоца затраже усменим путем од туженог, што је тужени дужан да трпи. Ставом трећим изреке,

одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да суд обавезе противтуженог ОТС ЕПС Дистрибуција д.о.о. Београд, да уклони објекат трафостанице са к.п. бр. .. КО Ниш, Ћеле Кула , у Ул. ... бр. .. у Нишу. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 3.800,00 динара. Ставом петим изреке, одобрена је привремена мера решењем овог суда П 1753/19 од 09.04.2019. године, престаје да важи када ова пресуда постане правноснажна.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 8302/21 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 1753/19 од 23.09.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени- противтужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. У конкретном случају ради се о парници ради чинидбе, по тужбеном захтеву - ради уклањања постављених препрека око објекта трафостанице "Ћеле кула III", у власништву тужиоца, која се налази на кат. парцели на којој тужени има уписано право својине, односно по противтужбеном захтеву - ради уклањања објекта трафостанице, и у којима одлука о основаности тужбеног и противтужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужени - противтужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана прописано је као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33.

став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 02.04.2019. године и вредност предмета спора означена је у износу од 10.000,00 динара, док је противтужба поднета 21.08.2020. године, а вредност предмета спора по противтужби означена је на 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени и противтужбени захтев односе на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора (по тужби и противтужби) не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић